

[Karl Møller]

De hovedkrav, der er opstillet af fagbevægelsen og af miljø- og forbrugerorganisationerne, er den forhåndsgodkendelse, som vi ønsker foretaget, endnu inden stofferne sættes i omløb og eventuelt volder skade, og en fuldstændig varedeklaration, som ikke tager hensyn til det dårlige argument om erhvervslivets fabriksmæssigheder, som jo er illusorisk med det forskningsmæssige stade, vi har i dag, og som mere er et ønske om at hemmeligholde produkternes rette sammensætning for dem, som skal anvende dem. Netop disse hovedkrav bygger vores forslag på.

Den forebyggende effekt, som alle, også miljøministeren, tror jeg, indser er nødvendig at indføre som et lovgivningsmæssigt princip på miljø- og sundhedsmæssige områder, er også det bærende princip i vores forslag. Set i det lys er miljøministerens svar til byggefagenes organisationer i vore fire største byer, hvis henvendelse under udvalgsarbejdet netop drejede sig om vigtigheden af at indføre forhåndsgodkendelse, både interessante og afslørende.

Ministeren begrundede det faktum, at hans forslag ikke bygger på forhåndsgodkendelsesprincippet, for det første med, at en godkendelse forudsætter, at alle stoffer og produkter skal vurderes, uanset hvad de skal anvendes til, som om det er et argument for ikke at foretage den engangsregistrering, som der ifølge vores forslag vil blive tale om på dette område. For det andet med, at indførelsen af forhåndsgodkendelsesprincippet vil kræve en økonomisk og personalemæssig indsats, som ville være mange gange større end ved den foreslåede ordning, og at den forstærkede indsats ikke vil stå bare tilnærmelsesvis i forhold til resultatet. Det synes mig en noget kynisk betragtning. Vi har faktisk den opfattelse, at hvis denne ekstra indsats kunne sikre en effektiv forbedring af forholdene, så er pengene egentlig givet godt ud.

Vi erkender, at vores ændringsforslag koster dyrt, det indebærer langt større udgifter end lovforslag nr. L 79, men vi har jo også peget på, hvorfra pengene skal hentes. De skal hentes fra overskuddet hos det erhvervsliv, der bl. a. udvikler og fremstiller kemiske stoffer og produkter. Der er rigelige midler at hente efter vores formening. Men problemet ligger nok mere i, at man ikke ønsker at gribe ind i erhvervslivets privilegier, man vil

ikke pålægge det at betale for de ulemper, det belemrer samfundet med.

Hvad selve personaleforøgelsen angår, så kan vist ingen i denne sal, der vil arbejdsløsheden til livs, have spor imod, at arbejdsløsheden bliver nedbragt på denne samfundsnyttige måde.

En vigtig ting i forslaget er nedsættelsen af det rådgivende råd, kemikalierådet, som jeg kort har omtalt fordelene ved. Det er også vigtigt, at én af de ting, som vi regner med at rådet skal tage sig af, nemlig tilsynsvirksomheden og kontrollen med virksomhederne, kunne – sådan forestiller vi os det i hvert fald – fungere på samme måde, som eksempelvis vores effektive levnedsmiddelkontrol foregår på, og de kommunalt oprettede levnedsmiddellaboratorier kunne sammen med de centrale forsknings- og undersøgelsesmæssige institutioner varetage den kontrollerende funktion. Det vil selvklart kræve udvidelse af personalet, ikke mindst af det kvalificerede personale, men allerede i dag tror vi at der kunne opnås en langt mere effektiv funktion ved at organisere og koordinere brugen af den viden, som vi har i dag.

Endelig har vi skærpet straffebestemmelserne ganske betydeligt. De latterlige bøder, der i dag idømmes, er ganske ude af trit med ethvert retfærdighedskriterium. Som et nyt princip vil vi slå fast, at lovovertrædelser aldrig må kunne betale sig økonomisk. En bøde vil som minimum ifølge vores forslag altid være af samme størrelse som den økonomiske gevinst plus en almindelig bøde.

Men endnu en gang skal jeg understrege, at ændringsforslaget er stillet, for at der kan gives tinget en reel mulighed for at stemme for, hvilket af de to bærende principper, som er fastsat i to forslag, man kan gå ind for, og jeg skal naturligvis anbefale, at man stemmer for det udmærkede ændringsforslag, vi har fremsat.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Svend Haugegaard, ikke kan være til stede, skal jeg gøre nogle ganske få bemærkninger om nogle af de stillede ændringsforslag.

Om ændringsforslag nr. 2, fremsat af det konservative folkeparti, som pålægger ministeren at redegøre over for miljøudvalget for mere betydende ændringer i lovens admini-